

NOVINE

ZGODOVINSKO DR
v
Maribor

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske slovence. PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Doma	3 K.
v Ameriko	6 K.

Dobijo se
Novine, Marijini list i Kalendar Srca Jezušova pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerenovcih,
Ceerfeld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k temi
moro pošiljati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena že
se jih od širah več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Amerike vsakem na njegov naslov 5 K.
Cena ednega filata je doma za naročnike Marijinoga
lista 4 flere, za nenorčnike 6 flerev.

Podlaga zveličanja.

Vsaki bi mogeo znati, ka je tisto, štero nam zveličanje spravi i zagotovi pa se po pravici li veliki deo človečanstva moči v toj reči. Lüdjé naime velika, glasovitna, od sveta pohvaljena dela računajo pa ka je málo, skrito i nepoznáno, to pri njih nema vrednosti.

Za zveličanje je pa ne potrebno veliko, niti málo delo, nego edna reč, štera kak fundament, kak temen slúži celomi žitki človeka i tá reč je lübézen.

Od té reči piše naime apoštol národov nasledujajoča:

„Či bi človeče i angelske jezike govorio, lübéni pa ne bi meo, bi bio kak glaséči med, ali zvoneči zvouec. Pa či bi znao prorokúti pa bi znao vse skrivnosti pa bi meo vso vučenost pa či bi meo vso vero, tak ka bi goré prestávlao, lübéni pa ne bi meo, nikaj sam ne. Pa či bi razdelo siromákom v živež vse svoje premoženje pa či bi svoje telo dao tak, ka bi goro, lübéni pa ne bi meo, nikaj mi ne pomaga.“ (I. Kor. 13, 1—3.)

Kak se lüdjé hvalijo, či več jezíkov znájo pa kak so njim za to drúgi nevoščeni — pa brezi lübéni to znáne nikaj ne. Vnogomi bi boše bilo, či ne bi znao pa bi mesto toga lübav meo v srci.

Pa proročka část! Kak velika je ona pred lüdmí! Da je pa neden prorok ne grátao s tem bolši, ali svetejši, ka je prorokúva pa či lübéni ne bi meo, te nájvékši med njimi se tudi ne bi zveličao.

Pa vučenost! Lüdjé so šegavi na njo, se gízdávijo z svojim znánjom, drúgi je pa číslajo kak kakše čude, ka teliko znájo. Pa ka valá znánje, kde lübéni ne. Satan tudi zná pa je li v pékli.

Živež deliti siromákem pa sebe na

mantro dati pa v smrti, to so že dela, štera mí za dela lübézní zovémo. Likí gotovo je ne, ka vsaki, kí se na smrt dá pa vsakí, kí svojo vrednošč razdelí, to z lübéznosti čini. Ár je mogoce, ka človek z gízde tudi včiní kaj takšega, naj bi si s tem čast ino díko spravo.

Samo eden je gotov záto med vsemi, ka se zveliča, te pa tisti, kí čisto lübézen občuva v svojem srci pa či dela velika alí mála, edna i drúga záto dela, ár lúbi Bogá pa lúbi bližnjega.

Skoj pa te spoznamo, jeli mámo právo lübézen?

Pove nam to tudi sv. Pavel apoštol etak:

„Lübézen je poterpeživa, je dobrotna; lübézen ne nevoščiva, ne ravna napáčno, se ne nadigáva, ne časti lakomna, ne išče svojega, se ne dá razdrážiti, ne mísli húdoga; se ne veselí krvici, veselí se pa pravici, vse pretrpí, vse verje, vse vüpa, vse prenáša.“ (I. kor. 13., 4.—7.)

Zdaj nam te drúgo ne trbe, samo si dūšno vest preiskati pa mo znali, jeli mámo to lübézen, ali nej.

Što nema potrpljenja, ne z človekom, niti z nevolov — kde je njezina lübézen?

Kí ne dela dobrote z tistimi, šteri so ga razžalili, nema lübézni.

Ki je nevoščeni, kí nížiše štališe zametáva pa sebe i svoj stális nadigáva, kí si časti pa prednješe slúžbe išče, kí samo na svoj hasek gléda pa je včasi razdráženi, kak či bi ga kača píčila, kí drúge na veke sodi, je rad nesreči pa nevoščeni za srečo, trpeti nešče, dobra od bližnjega ne čuje rad, takši naj ne gučí od lübézni, ár je nêma.

Či pa nêma lübézni, te naj bo stráh za zveličanje, ár brezi lübézni se ne zveliča nišče.

Lübézen je naime tista jákost, štera „nikdár ne miné, či li prorokúvanja minéjo pa jeziki henjajo pa vučenost prejde“, ár je ona tisto vezálje, štero svéce véze vküp v nebésaj z Bogom pa z celov nebeskov drúžinov.

Bojna.

Čtem od ednoga zavoda siromaške dece sledeči opomin za odrasle. V vojnem časi je potrebčina nastopila v tom zavodi, da je deca prisiljena bila pojaviti hišo, kje se je brezplačno davała hrana. Edna gospa, štera je hrano raznodejila, se je deci jako zamerila. Zakaj koli? Zato, ka je do žalodca izrezani jopič, kratke i vozke janke nosila i z tem pačila nedužno mladino. Mladina je oprosila voditelstvo te dobrodelne hiše, naj to spako delajočo gospo odstrani. A zaman je bila prošnja. I mladina je na to nekaj močnoga, vojaškoga včinila. Ognola se je tiste hiše, niti blúzi ne k njej šla, kje se je njena nedužnost v nevarnost postavala. Bila je pa to takša deca, štera je na teden večkrat pristopila k sv. obhajili. Naša mladina, budi tū ti tak močna; pristopi zato večkrat, kak sv. Oča žejejo, k Jezuši, ka čista ostaneš, nesramnjake osramotiš, Jezušovo Srce geneš, ka nam da svoj mir, od šteročega tak piše sv. Pavel apoštol, „ka bi z veseljom kralüvao vu vašem srci“. (Kol. 3., 15.) To, jedino to nas bo pripelalo k skorajšnjem i k slavnimi miri. Glejmo zdaj poročila z bojišč, štera so sledeča:

Rusko bojišče. Od Delatyna na jugozapad prek reke Pruth idoče Ruse smo nazaj stirali, 300 jih vlovili i 2 strojnivi puški zaplenili. Rusko poročilo pravi, da so jul. 16.-ga v Voliniji 317 častnikov i 12 jezera 637 našega moštva vlovili i 30 topov pa drúgoga striliva zaplenili. Naše vojno poročilo

je dozdaj to ne potrdilo. Russkimi poročili ne moremo vse vrvati. — Na mejaj naše vogrske domovine tak v Bukovini, kak v Galiciji smo odbili ruske napade. V Južnoj Voliniji so se naše čete ruskoj premoči meknole v krajino Brody-ja. — Više Sokula smo zavzeli ruske postojanke. Magura goro, štero so Rusi en čas v rokah meli, smo nazaj dobili.

Talijansko bojišče. Talijani bi strašno radi meli slovenski Trst. Sam kralj ga je gledao z Tržca. A vse zaman, naše čete zmagovito stojijo na celom Primorskem. — Od Posine na sever smo tudi napredovali. — Türki so v Tripolisi Talijane premagali pri Mirzati, 6200 so jih vlovili i 24 topov zaplenili. — Pri Borcola sotini so Talijani srdočno napadali, ali odbili smo je. — Potopili smo edno talijansko i edno drugo podvodno ladji na Adriji.

Francozko bojišče. 200 jezer Francozov i Angležov je napadnolo globoko na francozkoj zemlji stoeče Nemci, ali samo tri dobre kilometre so je mogli nazaj porinoti v ednom malom falati. Angleži so mnogo zgubili. Samo pred ednov nemškov postojankov je več 2000 mrtvih ležalo i Nemci so jih še više 1200 vlovili. Najhujše bitke so pri Somme vodí.

Dom i svet.

Določene cene v Zala županiji. Arvay Ludovik, podžupan je za zalavsko županijo določo sledeče cene pri svinjskem mesi: mast i špeh 9 kor., meso 7 kor., žuica 5 kor. po kili. Bujte svinje polovina, ali celi falat brez drob 6 kor. 80 fil. po kili.

Vladne odredbe. Pšenica se sme samo na trojo melo semleti, žito pa na edno, tak, ka iz 100 kil pšenice more priti 80 kil mele, iz žita pa 82 kili. — Mlinarje so dužni vsako drugo soboto poglavarski naznaniti svojo merično, štero njim od domače potrebe više ostane. — Cena pšenične mele je v Železnoj i Zalavskov županiji: I. 95 i $\frac{1}{2}$, II. 59 i $\frac{1}{2}$, III. 41 i $\frac{1}{2}$ fil. po kili, ržene pa 46 filerov. — Otrobov pšeničnih, hrženih i ječmenih cena je pa celo državi 25 filerov po kili, ali brez vreča. Cena se razmi pri železniškoj postaji. — Prestopači odredbe spadnejo pod kazen, štera stoji iz 6 mesečne voze pa 2000 kor. plače. Če se dobiček krivičen da določiti, dvakrat teliko kazni se more plačati više 2000 kor., kak je té veliki. — Do augusta 10-ga more vsaki oblasti notrijaviti, keliko plaščov obročov i druge priprave ma iz gumijija.

Pismo na bojišče.

„Čuvajte, stojte močno vu veri, delajte možato i bodite krepki.“ (I. Kcr. 16, 13.) Te reči sv. Pavla apoštola štere njemi je Duh sveti navdehno vas obvarjejo piganosti, štera pela v nečistost, dragi vojaki. Posluhnite i zakopajte je globoko v svoja srca. „Čuvajte“, pravi sv. apoštol. Kda se že sto v grabi vala, v blati kališa od piganosti, več ne more čuvati. Čuvanje, pazka more pred pilom na stol priti. Kda se ti, dragi vojak, piti ponuja te že ti v svojoj dusi moreš močno napojen biti z pazlivostjov. Moreš v dusi meti močno volo: mreti raj, kak prek reda piti. Zakaj? Apoštol ti veli, da „močno stojiš vu veri.“ Močno moreš držati svojo vero, štera te vči, ka je piganost smrten greh, ka piganost v nečistost vodi ka piganici v nebo ne pridejo. Ve je to tak sveta istina, ka če je Bog niti ne bi tak očivesno povedao, bi sami poleg svoje nore pameti lehko spoznali, ka v lepo prestreto, z vsemi kinči, z vsem lepotičjom osnaženo nebo ne pustijo blatno . . .

Od svojega stola konči tak sodimo. Božji je pa zato malo lepši od našega . . . Delajte mržato, pravi nadale sv. apoštol, to je kak resen, pravi čeden mož in ne kak deca. Kak mož znati moreš, da opojne pijače škodijo dusi pa teli i ne samo tvojemi, nego i tistomi, štero se od tvojega poprijalo bo. Piganici slabobavo, pa na pigančevanje nagnjeno deco majo. Zadnji Marijin List, šteroga če ste še ne dobili, ga naskori dobite, vam kaj več od toga pove. O možje slovenski, naj ne prepadne naš mali narodek, vzemite si k srci vsako reč povedano proti piganstvi, prevdarite dobro Marijin List, zatem se pa odločite, ka opojnih pijač v drugej meri nikdar ne boste pili, kak je tam razpravljen, pa še celo te se jih ogibali. Določite si najmenjšo mero, od štere več nikdar i nikde ne boste pili z ljubezni do Jezuša i v obdržanji toga, kak sv. apoštol opomina „bodite krepki“ močni. Moč pa da molitev, rodijo svetstva. Molite, prihajajte k svetvam, vojaki slovenski, naj obladate nagnenje do opojnih pijač, do piganstva, do nečistoča, do pekla. Živio treznost slovenskih vojakov.

Srebrna meša preč. g. Kocjan Števana.

19-ga julija so Kocjan Števan, Števanovski plebanoš obsluževali 25 letnico svojega popovstva.

Ob 9. vori so poleg voditelstva gospoda espereša Gaspari Antonu Ženavec sveto mešo služili, na šteroj so nazoči bili sledeči dühovniki: Vas Krizostom (Monoštor), Schwartz Jožef (Nagyfalva), Szilágyi Jožef (Badafalva), Németh Géza (Rábakethely), Vadovits Rudolf (Tišina), Tüll Geza (Gornji Sinik) Klekl Jožef (Dolence), Dr. Lenarsits Mirko (Dolenji Sinik) Neubauer Karoly (Kralova ves), Esső Ladislav (Kőszeg), prišli so i farniki v velkoj vnožini.

Cerkveno pesem sta vodila Schwartz Jožef i Trinkl Janoš školnika (Nagyfalva) izvrstno lepo.

Cerkveni govor je držani od Klekl Jožefa, dolenjskoga pleb. Vsebina lepe predge je bila :

„Pétdvajseti let je minolo, da si ob prvim k oltari stopo, daleč od tec v Mörskoj dolini na Tišini. Okoli so te vzeli tvoji bratje v Kristusi, tvoja rodinka i vrelo slovensko lüdstvo. I zdaj je tak. Okoli sebe vidiš tvoje brate, tvoje dobro lüdstvo i — velika milošča, — ešče tvojo staro mater“.

„Pétdvajseti let si popovski žitek živo. Popostvo je velika čest. Lüdje samo to gledajo. Popostvo je pa tudi velika žmeča.

Prišli smo te pozdravlat v tvojoj poposkoj česti. Miritel si med Bogom i lüdmi.

Pohajali smo te, kak pastira. Čujemo, da lüdstvo dobro vodiš, rad maš naše slovensko lüdstvo. I farniki te radi majo, dnes so pokazali, da se s tebom vred veselijo. Znaš lepo prositi i lüdstvo posluhne tebe: svedok je tomi tvoja lepa i okinčana cerkev.

Prišli smo i mi tvoji bratje — dobrogla prijatla pozdravlat.

Po svetoj meši v imeni šolskoga stolca Slovenske vesi i bratovčine najsv. Srca Jezušovoga je Pavlič Ana vučitelica pozdravljala jubilanta, i se njemi zahvalila, da je dozdaj dober proti njim bio i ga zagotovila, da i na dale vredni bodejo njegove dobrote.

Jubilans je dühovnike gostoljubno pozvao k svojemu stoli, pri šterom so ga g. espereš z nova pozdravljali, posebno naprej prinesli njegovo lübezen do dühovnikov i lüdstva.

Glási.

Od naših vojakov. Mrtev je: Rittner Karoly z Strukovec; naznano Škrilec Ferenc podd. Sauermann Mihal, bivši pisač na grofovskom imanju, z Beltinec; Lovenjak Vince, brijec iz Dobrovnika; Horvat Pavel z Čreusovec; te dober mož je više polleta hodo po bolnišnicah, kje so njemi kureči pogled враčili, a zvračiti neso ga mogli; nazadnje je bio v Kaniži i tuk je zadobo nesrečno, dozdaj še ne odkrito smrt, deset dni je naime ležao na njivah v pšenici mrtev, kje so ga deca najsla; Lipič Anton z Žižkov; na glas dala pajdaša Koštric Jožef i Kučec Matjaš; nego da sta tak naznanila, ka sta ga vidila spadnoti i ka njima je ne odgovoro, kda sta ga pitala, mogoče, da je samo omedlo i so teško ranjenoga odpelali Russi pa ga tužna mati še nazaj dobijo kda živoga. Srce Jezusovo smiluj se pokojnih dūšam, njihovim ostalim pa potolaži tužno srce.

Ranjeni so: Vindiš Štefan, desetnik 20 dpp. z Dokležovja, Koštric Jožef p. 3. dpp. z M. Polanje; Temlin Ivan i Škafar Vince p. 12. dpp. z Odranec; Serec Alojz pešak 34. pp. z Lipovec; Marič Matjaš, desetnik 20. dpp. z Odranec (obetežo); Forjan Štefan, desetnik 28. črnv. pp. z Melinec (obetežo).

Črensovsko notarošja se je spraznila. Bivši notariš g. Graščanovič Anton, kak smo poročali, si je zvolo pokoj. Székely Emil, dolnjelendavski okrajni glavar je zdaj objavo razpis na to službo. Najveseljejše v. tom razpisu je sledeći pogoj: *Konkurent more popolnoma znati slovenščino*. To je pravica, tak more biti. Ne je ljudestvo za službenika, nego službenik je za ljudestvo. Zato pa more znati njegov materni jezik, ka de znao ž njim, kak razpis nadale pravi, občevati. Kda se z polnov zahvalnostjo prigremo za te razpis pred našim okrajinom glavarom, ga pozno prosimo, naj za žandare i finance v slovenski kraj tudi samo takše da poslati, štero znajo slovenski. Splošni blagov ljudestva i tak cele domovine zahteva to pravčno odredbo.

Od veselja je vmr Sándor Samuel v Nagyváradi, kda je po dugom časi opet vido svojega sina, šteri je ranjen prišo v bolnišnico. Obimajoč ga je pravo: „Žao mi je, ka mi je vnuk vmr, ali veliko radost mam, ka tebe, sinek, opet morem viditi.“ Na te reči je med rokami svojega sinu duso pusto.

Peto vojno posojilo bo meseca septembra Nemčija razglasila.

Dve zlati meši ob bojnoj črti. 16.-ga julija sta na Goriškom dve zlati meši bile. Edna v. Gorici, štero je služo mons. Ivan Kolavčič, druga, vpokojeno-noga pleb. Golja Jožefa na Ponikvah na Tolminskem. V stolnoj cerkvi mesta Gorice, napunjenoj od pobožnoga ljudestva, velike gospode, vojaškoga poveljništva, pri pokanji topov, oj kak genljivo je moglo biti slišati slovensko predgo te, kda si je Talijan vse moči napne ka bi to malo ljudestvo odtrgno od Habsburžanov i je podjarmo. Po slovenškoj predigi je bila talijanska i nemska. Pred 50 leti, kda sta tidva gospoda prvo sv. mešo sluzila, je ravno z Talijanom boj bio, šteri se je z našov zmagov dokončao. Bog daj i zdajšnjemi takši konec.

Smekno se v črvo i gut še preuzeo Podlesek Ferenc, 61 let star kmet z Bradanovec. Neozdravlju beteg ga je v samomor spravo. Moj Bog, kje menjka vera, nega vole do trpljenja.

Borba z Rusi. Z Feldbacha so 3 Rusi odskočili, štere je na radgonskoj poti stavo Lehko Anton stražamešter, steri je doma na sloboščini bio. A Rusi so se postavili na njega. Začeli so se trgati i bi Lehka premagali, če njemi ne bi prišo Rágai Ferenc, obrnejni stražarski stražamešter na pomoč.

Vmr je djakovski puspak Dr. Krapac Ivan v Zagrebi. Mrtvo telo so odpelali v Djakovo. Vrednost je razdelo v dobodelne namene.

Ruse z kerbačom tirajo proti nam. „Dobo sam Marijin List za maj mesec. Bog plati. Z veseljom čemo Marijin List i Novine, ravno v tej strasnih dnevaj nam tolažbo trbe. Mi smo v Volhynii na Rususkem, gde nas nezmerno napadajo skoro vsaki den. Julia 9.-ga so 3 vore tèpovi pokali, ka se zemla

trosila, potom je pešija začnola napadati, prišli so tijen do naših strelni jarkov; na tri rede se grozno bitje začnolo i 2 vori trpelo; Rusi so se mogli z velikimi zgubami nazaj povrnoti. Naša stotnija je zgrabila 63 Rusov, med njimi več ranjenih; 40 mrtvih je ležalo pred našim jarkom. 132 pusk smo najšli. S zvezetnikami sam gučao. Bili so jako slabo oblečeni, nešterni so civilski obleč meli, vnoži so bosi bili, edni strašno slabci, zdelani, lačni, žedni, sami mladi, takši ka so samo eden mesec — bili pri vojaškoj vaji, 19, 20 let stari. Jako so se mi milili. Pravili so, ka strašno dosta zgube majo, i ka so njim naših pred par dnevi 2 polka skoro vse pobili z topovi, i ka so je kozacie z korbači bili i naprejgonili po sili proti našim strelnim jarkom. Naša stotnija v tom strašnem boji samo 4 ranjene mela, za štero naj bo hvala g. Bogi. Prav lepo pozdravimo vse naše domače pr. gospode, dūšne pastere i vse tiste, ki razširjavlejo naše dobro čtenje. Devica Marija naj vas blagosloví z lübitim srcem Ježušovim. Z Bogom ostanem na russkom bojišči. Škafar Jožef telegrafist z 20. dmbr. pp. 5. stotnije.

Osem svetih meš de se služilo od dnes do dnestjedna za one, ki darujejo na podporo Marijínoga Lista in Novin. Sadovi svetih meš se obrnejo na vse živoče i pokojne darovnikov, posebno vojake.

Lepi zgled višjih častnikov. Škafar Matjaš, četovodja pri kav. diviziji nam naznanja, ka je njuva divizija po teških časah zdaj par dni daleč od vojnega hrupa na počitki. Po prestanih velikih bojah se je ta divizija naselila v ednoj maloj vesi. V toj vesi je bila preprosta cerkvica, a vendar je podvojeno véselje nuditla zmučenim vojakom. Prvo so vživali pri nogah ljuboga Jezusa, koga so vsako nedelo lehko molili pri sv. meši, drugo pa v tistem lepom zgledi, šteroga so pri meši vidili. Vsako nedelo sta pri svetoj meši dvorila dva višjiva častnika od generalnoga štaba, grof B. husarski polkovnik i konjeniški mešter, adjutant generalstabšefa. Te drugi je ranjen, z obvezanov glavov ministričao, kaj je vseh nazočih srca globoko genolo.

Slove vzemejo od svojih starišov, bratov, sester, celoga roda, pozancov, občine, fare črensovskie i té dühovnikov pa sem njim v molitev priporačajo trije slovenski fantje služeči v 51. pešpolki med samim drugim narodom Zelko Matjaš z D. Bistrice, Vagnar Stefan z Srednje i Žalik Stefan z Gornje; — Žokš Janoš, poddesetnik 18. dpp. iz Kovačavec, ki tretjič ide na bojišče, od svojih starišov, žene, triletne dekličke i štero zdaj ma na svet priti, od punice, botrine, občine, gračke fare i dragih dühovnikov, vse prosi za odpuščenje i vsem se v srčno molitev zroči; Ficko Jožef z Vidonec (št. 157.), od svoje matere, bratov, sester, prosi odpuščenje od njih kda se tretjič poda na to žalostno pot, od

vesi cele, cele gračke fare i mile svoje domovine; Erjavec Ivan, topničar z beltinske fare, šteri 3. ide na bojišče, od dühovnikov, bratov, sestér, roda pozancov; veselo ide; za spomin si je vtrgno edno belo rožico i jo k srci stisno pa se nakano močno, ka njemi jo samo smrt more vzeti, do smrti ostane čisti mladeneč. Molimo za njega.

Odlikovani so. Zsoldós Stefan i Veger Jožef desetnik iz 48. pešpolka z bronastov hrabrostov svetinjov. — Markoja Martin, desetnik 3. dpp. je postao četovodja i dobo dve srebrnivi svetinji, malo i veliko. Junaški vojak je z Črensovec i se je odlikoval pri polaganji bomb; Marič Matjaš desetnik 20. dpp. z srebrnov svetinjov 2. razreda; Vukan Mihal, četovodja 5. dpp. z Pužavec z srebrnov svetinjov 2. razreda; Sorger Karol, desetnik 5. dpp. z Koprivnika z svetinjov hrabrostov 1. in 2. razreda; Žokš Mihal, poddesetnik 5. dpp. z Kovačavec z bronastov svetinjov.

Vlovjeni so, kak naznanja Kozár Sandor, četovodja 5. čmv. domobran-skoga pešpolka, pri strojnih puškah strelec, slediči od njegovih strojnih pušk: Vukán Mihal, četovodja, rojen v Pužavcih l. 1874., Sorger Karol, desetnik rojen l. 1875 v Koprivniki; Žokš Mihal, poddesetnik, rojen l. 1876 v Kovačavcih; Végh Koloman, poddesetnik, rojen l. 1894 v Čakovci: Cenner Matjaš, rojen l. 1874 v Zenkovcih. — On je vujšo, ove so Rusi dobili. Več ne ve naznani domačim.

Zgorje je v Monoštri na železniškoj postaji eden vagon lesenoga vogelja. Kola je tudi ne bilo mogoče rešiti.

200 K darū je dobo Haam Herman z Bodonec zato, ka je sedem sinov poslao v obrambo domovine.

Kak je šo v boj? Vindiš Stefan, desetnik 20. dpp. nam piše: Junija 27.-ga sem dobo obslednjim Novine in List. Kda sem jih va prečteo, sta me tak razvesalila, ka sem bativno šo proti neprijatelei i drugi den, jun. 28.-ga me šrapnel rano „na roki.“ Hvala D. Mariji, ka me je smrti občuvala.

Navuk za tretjired bo dnes, julija 30 ga ob treh popoldne v Črensovcih. Navuk bo stao iz razlaganja ednovürne pobožnosti na čast Marijinoj sedmeroj radosti. Opravi se ednovürna pobožnost, naj vsaki vidi, kak se more zvršiti i blagoslovi se prva roža.

Na zgubo je prišla z Dokležovja Bokan Ivana 23 let stara, nema hči, Kata. Junija 29.-ga je odvdarila od doma. Bila je srednjega zrasa, rdeč-kastoga i šplintastoga obraza. Ki kaj zvedi od njé, naj naznani starišam v Dokležovje.

Zgorelo je skladališče šibic v Uj-Verbászi. Kvara je 50 jezer koron.

Mura se je stražila preminole dni, Glas je zišo, da roparje iz Štajarskoga namenijo prek Müre na Vogrsko vdreti, zato jé stražena Mura kre obe strani. Dolnjelendavski okrajni glavar je tudi pogledno stražo v Črensovskoj notarošiji.

Vojaki skrbijo za naš tisk. Predragi Gospod! V imeni Jezušovom jih lepo pozdravljamo. Poslali smo 20 kor. na podporo Novin i Marijinoga Lista, štere smo poleg naše slabe plače v kūp djali, sledеći vojaki z 20. domobranskoga pešpolka na ruskem bojišči: z Odranec Marič Matjaš desetnik 6 kor., Gujtman Jožef desetnik z Bogojine 1 kor., Dravec Jožef z Ivanec 2 kor., Kolenko Štefan z Gornje Bistrici 2 kor., Baligač Štefan z Lipovec 2 kor., Hozjan Matjaš z Žikkov 2 kor., Balazic Jožef z Gumičic pri strojnoj puški 1 kor., Ftičar Janoš z Otize 1 kor., Škafar Jožef telegrafist z Beltinec 3 kor.; Novine i Marijin List redno vdablamo, te je edina naša tolažba na bojišči. Zato smo tudi spoznali, da je dužnost nam podpirati naše dobro slovensko čtenje kelko nam je mogče; vsigdar se poživimo gda je v roke dobimo. Pissu bi vam rad, kak se nam kaj godi. Vsigdar mamo kakše delo, malo je zato počitka ne ležimo samo vsigdar v strelni jarkaj. Močno stojimo sovražniki nasproti daleč v njegovoj deželi. — Vse lepo pozdravimo, naše drage domače, vse slovenske pr. č. g. dūne pastere, vse rodbino i poznance. Vsem se preporačamo v pobožne molitev z tem želenjem, da bi nam Bog podelo tak čakani mir.

Škafar Jožef telegrafist.

Naj od vere ne odpadnejo naši vojaki, je potrebno dosta moliti. Celec Andraš, topničar, od Grada nam piše, ka takše pajdaše má, šteri pač nikaj ne verjejo i njegovo vero zaničavajo. Toisto nam pišejo iz bolnišnic pa raznih bojišč. Verjemo i šeemo pomagati tem vervajočim dūšam. Celec piše, ka svojo katoličansko vero močno drži, tak i drugi naznanjajo. Ali če de se vsaki den napadala, brsala ta vera, le zna emajati. Okrepiti, podpirati jo moremo. Zato pa molimo za naše vojake dosta i podpirajmo z cele moči Marijin List pa Novine šteri listi odločno branijo, zagovarjajo i v dūšo cepijo Jezušovo pravo vero. Na sodnji den se zvedi samo, kelikim dūšam so ohranili naši spisi vero i ljubav. I ne bi je podpirali? Dnes se nabira podpora na te dobre liste. Slovenci, od rešenja dūš je guč, smiljeni bodite!

Dari vojakov. Srčen pozdrav! Lepo pozdravljamo mi vojaki z ruskoga bojišča vse Slovence, ki smo v kūp nabrali, kelko smo mogoči bili i odločili smo na pomoč naših Novin: Farkaš Martin 3 kor., Antolin Ignac 2 kor., Kouter Stefan 2 kor., Ftičar Janos 2 kor., Peterec Martin 1 kor. Vse v kūp 10 kor. Veselimo se tomi slovenskimi listi, šteroga smo redno vdablali vsaki teden. Dostakrat si mesto hrane naprej vzememo i čemo te domače, vesle, slovenske reči. Zdaj nam je že 15 mesecov preteklo na rusiskom bojišči. Z Bogom slovenske krajine, vesele domovine, oča, mati, sestre, brati, žena, dečica. Ne jočite za nas. Bog de nam pomagao.

Kouter Stefan, domb. 20. dombr. pp.

Mlatec 18č Cigan Stefan z Črensovec. Dobijo na den 3 kor. Mlatidba je lehka.

Na podporo Marijinoga Lista i Novim so darovali: Novak Marija z Leskovca 2 kor., Oslaj Ana z Filovec 2 kor., Trajbarič Klara 4 kor., Lesar Treza z Koprive 2 kor., Djura Treza G. B. 2 kor., Berden Bara, Strehovec 1 kor., Adanič Bara 1 kor., Oslaj Treza, Filovec 1 kor., Kolman Antonia mati in žena iz Gerlinec 6 kor., Iz Ropoč: Klemar Marija 60 fil., Bre Alojz 40 fil., Hari Anton 70 fil., Hari Roza 40 fil., Črnjak Marija 60 fil., Fujs Marija 40 f., Črnjak Franc 40 f. V kūp 3·50 kor. Hul Marija, Oberkrotendorf 2 kor., Buzetty Stefan desetnik 3 dpp. 4 kor., Horvat Sabo Ignac p. 20 dpp. 4 kor., Tkačec Kata, G. B. 2 kor., Gyeric Štefan Prejetenc 1 kor., Johan Kovačič železniški vojak 1 kor., Plej Jožef 1 kor., Kustec Ignac topničar 2 kor., Kustec Andraš vojni pek 2 kor. Iz D. Bistrice: Godina Štefana dovec 1 kor., Maučec Magda 1 kor., Magdič Štefan 1 kor., Šežnek Štefana dovec 1 kor., Žajk Bara 1 kor., Kelenc Jula 2 kor., Koren Ana 2 kor., Ciglar Marija 2 kor., Martin Stefan 40 fil., Kolenko Treza 60 fil., Hebar Kata 40 fil., Žabot Treza 40 fil.,

Žabot Ana 20 fil., Utroša Marija 20 fil., Žalot Kata 50 fil., Koštric Jožef Žena 40 fil., Horvat Ivan 1 kor., Jerebic Marija 1 kor., pr. Bassa Ivan pl. Bogojina 2 kor., Škafar Jožef konjenik 10 kor., Gomboc Ana iz Sobote 1 kor., Kolman Ana 1 kor., Tóth Marija 1 kor., Zrim Jožef 1 kor., Poredos Treza 40 fil., Vrečič Ivan z Sodišnec 6 kor., Novak Stefan Ozsáki pusta 2 kor., Gonza Ana G. B. 2 kor., Hozjan Jožef p. 48. pp. 3 kor., Škafar Agata z Bratonec 6 kor., Hozjan Martin z Trnja 1 kor., N. N. z Trnja 20 kor., Horvat Stefan p. 48. pp. 1 kor., Graj Stefan podd. 48. pp. 2 kor., Cigan Treza z Turšča 6 kor., Župni urad Sv. Bolfenk 5 kor., Pintarj Franc Šafarsko 2 kor., Ferencák Jožef d. 20. dpp. 2 ker., Škafar Jožef 20 dpp. Algrist, nabraz 20 kor., Krauthaker Ferenc d. 20. dpp. nabraz 10 kor., Kouter Stefan 20. dpp. nabraz 10 kor., Tkačec Stefan D. B. 2 kor. — Bog plati!

Zrok. Nišče si ne bi vzeo na dūšno vest, da je zrok i svedok pogube šteroga deteta ali trpinca. Zato je pa dobro znati, ka slabim, slokim, betežnoj deci Fellerovo olje z šekuni jeter hitro pomoč nudi; krepi težo povekšava, i proti betegom vtrdi. Na krvi slabim, krofasti ga kupujejo, ar je brez vsega dūšča i dobrogatéka. Nadajajočim mleko i novo telovno moč posodi. — Čisto i zaistino pravo olje z šekunih jeter z te najfinje vrste, kakše je i to, kaj vogni zdravniki svedočijo, prekosí vsaki drugi zmes i emulsio. Da to v vekšoj meri ma v sebi delotvorne sestavke 2 kanti za 5 K pošte Feller V. Eugen lekarni Stubica centrala 146. (Zagreb žup.)

Pošta.

Čurman Jožefa žena. Matjašovci. Sini pošiljam Novine, dozdaj neso prišle nazaj in ne sem zvedo, ka ne bi na bojišči bio. Kós Jožefa domači. Lapičina. Teliko sem zvedo,

da je vaš Jožef ranjen, ali kaj se je nadalež njim zgodilo, ne znati. Če kaj zvedim vam paznam. Harcan Jula. Schöpfendorf. Esče izdaj ne sem več mogo zvediti, samo ka je zdaj leto pri Zalesce-ji premino. Ne je dogzano, ka bi mrtev bio. Molite in potrpite. Halsedl Ana. Gerlinci. 4 k. sem dobo. Bog plati. Bojna pošta. Zasebni zavitki se smejo na št. 239 stalno, na 335, 510, 514 i 517 pa samo vsaki pondelek, tork i sredo pošilati. Stavila se je pa pošta za zasebne zavitke pri št.: 115, 119, 170, 180, 234, 264, 265, 274 i 341.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomeranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 4.40 poštne prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štev 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lehko pošlejo v štemplnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tudi po vekših drogerijah.

Nikše drugega sredstvo,

valjni pisem i zdravniških, priporočitev, kak pravi dobradišči

kaksté se zove i
kaksté glasno so po-
núja, nema več zah-

„ELSA-FLUID“

FELLER V. EUGEN LEKARNAR

more posvečočiti, ka je više 100.000 zahvalnih pisem i zdravniških priporočitev prišlo k njemi za to zanesljivo domače vrastvo.

Kaj vši hvalijo, dobro more biti!

Fellerov „Elsa-Fluid“ se rábi:

Tak vrastvo za ribanje

vsele, kda je močno ribanje potrebno.

Roke, nogé, kotrije,

po teških potaj i delah, pri trčavi, onemoglosti krepi frisi.

Za vústa

kak dobrodejna reč za zobé i glénja.

Vleti

pri vodi za kopanje i mujvanje, se zmes vlijé, Oživlja, odpravi znoj, desinficira.

12 malih ali 6 dupliških ali 2 specijalna glaža franko 6 K., 24 malih ali 12 dupliških ali 4 specijalne kante franko 10 K 60 fil., 48 malih ali 24 dupliških ali 8 specijalnih glažov franko že samo 20 K., če se penezi naprej notripošlejo, ali pa po povzetji. Svetuje se, naj se penezi na poštnoj nakaznici naprej notripošlejo, da drhtgač pošta 12 fil. računa pri povzetji.

Ki pravi „ELSA-FLUID“ še meti, naj jasno nasloví svojo naročitev na:

FELLER V. EUGEN lekarnar, STUBICA, CENTRALA 146. (Zagreb žup.)

Guti

pomaga pri grgranji če se med vodo zmeša, v mrzlih, mokrih dnévah.

Kožo

od nesnage očisti i jo ofriši, poživi.

Vlase

krepi, ár kožo na glávi čisti i lúške odstrani.

Staromi i mladomi

je prava dobrota.

1000-krat

se je pokazao dobrodejen i hasnoviten zato v ni ednoj hiši ne sme faliti.

Ništerna kapla

ga bolšo v kvešo moč ma, kak solnati vinski alkohol, šteroga nevručeni pripravlja.

V vsakoj držini

vnogokrat zna hitro pomagati kak izvrstno vrastvo.

Vzimi

nas čuva od posledic mokrete i zime.